

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: J. Z.
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Zdeňkem Burdou
sídlem Fibichova 218, 276 01 Mělník

proti
žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2022, č. j. KUZL-96225/2022, ve věci
přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Valašské Meziříčí (dále jen „městský úřad“) ze dne 12. 9. 2022, č. j. MeUVM 187708/2022, kterým městský úřad uznal žalobcem vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „ZSP“).
2. Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 2. 3. 2022 v čase okolo 15:25 hodin se v obci Valašské Meziříčí na ulici V. u domu č. p. X jako řidič osobního motorového vozidla Seat,

registrační značka X, **odmítl na výzvu policisty podrobit vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem.** Tím žalobce porušil § 5 odst. 1 písm. g) ZSP a úmyslně se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) ZSP. Městský úřad žalobci za přestupek uložil pokutu ve výši 25 000 Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na 12 měsíců a náhradu nákladů správního řízení v paušální výši 1 000 Kč.

3. Žalovaný změnil výrok rozhodnutí městského úřadu tak, že upřesnil text, že přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) ZSP se dopustí fyzická osoba v silničním provozu tím, že se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. g) ZSP odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna jinou návykovou látkou než alkoholem (městský úřad nesprávně uvedl „ovlivněn alkoholem“ namísto „ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem“).
4. **Žalobce v žalobě** namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné.
5. Žalovaný nesměl opravit výrok, ale měl věc vrátit městskému úřadu k dalšímu řízení. Žalobce tak byl ošizen o opravný prostředek.
6. Správní orgány nezjistily skutkový stav dostatečně. Žalobce neodmítl podrobit se lékařskému vyšetření.
7. Správní orgány neodůvodnily dostatečně, proč nedošlo k odečtu bodů a kolik jich bylo odečteno. Správní orgány neodůvodnily, jestli 12 bodů stačí k odečtu. Pokud řidič podá námitky proti oznámení o dosažení dvanácti bodů, nepozbývá odbornou způsobilost k řízení vozidla. Byla porušena zásada presumpce neviny.
8. Správní orgány opomenuly usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 6 As 114/2014-55 ze dne 30. 9. 2015, podle kterého záznam bodů je trestem.
9. Žalobci nebylo doručeno rozhodnutí v řízení v prvním stupni, ani nedostal blokovou pokutu.
10. Podpis žalobce na bloku není jeho, je padělaný. Žalobce proto navrhl vypracování znaleckého posudku z oboru písmoznalectví. Nepostačuje srovnání podpisu pprap. S. na pokutovém bloku a na podepsaných námitkách. V bloku je nezákonný popis přestupku, žalobce takový přestupek nespáchal. Blok nebyl žalobci doručen.
11. Žalobce žádal o opravu záznamu o počtu dosažených bodů a záznamu za údajný trestný čin. Byla porušena zásada *ne bis in idem*. Žalobce podal podnět k přezkumnému řízení, na to však správní orgány nereagovaly a řízení nebylo přerušeno.
12. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** pokládal žalobu za zmatečnou, neboť většina žaloby směřuje proti dosažení 12 bodů, ačkoliv tato otázka vůbec nebyla předmětem řízení před správními orgány. Vycítá-li žalobce správnímu orgánu, že neprovedl odečet bodů, jedná se o novum, které se prvně objevuje až v žalobě. Předchozí přestupek žalobce mu ani nebyl nijak přičten k tíži, což žalovaný výslovně konstatoval v odst. 30 napadeného rozhodnutí. Žalobce nesprávně uvádí, že žalovaný potvrdil rozhodnutí městského úřadu, avšak žalovaný ho změnil, proti čemuž ostatně žalobce také brojí.
13. K námitce, že žalovaný neměl změnit rozhodnutí, ale měl věc vrátit městskému úřadu k novému projednání, žalovaný zdůraznil, že informoval žalobce o tom, že shledal nutnost změnit právní kvalifikaci, respektive konkretizaci předmětu řízení a vyzval ho, aby se k tomu vyjádřil, aby zabránil překvapivosti naříkaného rozhodnutí. Žalobce však nijak nereagoval.

14. Přestupkové řízení ovládá zásada jednotnosti řízení. Podáním odvolání nedochází k zahájení samostatné fáze řízení jako v případě řízení přezkumného. Naopak, i odvolací řízení je řízení nalézací a v duchu zásady jednotnosti řízení účastníci řízení mají až do vydání rozhodnutí o odvolání možnost vyjadřovat se k obvinění, navrhopvat důkazy a vyjadřovat se k provedeným důkazům. Tomu odpovídá povinnost odvolacího orgánu zohlednit vše, co vyjde v řízení najevo, vypořádat se se všemi vyjádřeními a důkazními návrhy a tyto důkazy provést, bude-li to potřebné ke zjištění skutkového stavu.
15. Námitka o porušení zásady dvojinstančnosti má dle ustálené rozhodovací praxe prostor tam, kdy správní orgány odňaly účastníkovi řízení reálnou a efektivní možnost právně a skutkově argumentovat, tedy zejména u překvapivých rozhodnutí (srov. rozsudky NSS č. j. 9 As 128/2013-45 a č. j. 6 As 82/2015-35). Změnou výroku městského úřadu nebyla pro žalobce v žádném ohledu situace překvapivá. Žalobce ani netvrdí, že tomu tak bylo.
16. V oznámení přestupku, které policisté se žalobcem sepisovali na místě spáchání přestupku, je výslovně uvedeno, že žalobce se podrobil orientačnímu vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem s negativním výsledkem. Dále se žalobce podrobil orientačnímu testu testovací sadou DrugWipe 5SP ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou. Toto vyšetření mělo pozitivní výsledek. Policisté v tiskopisu zatrhli, že žalobce se po výzvě a poučení odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření. Toto oznámení přestupku žalobce podepsal.
17. V oznámení přestupku se konstatuje, že žalobce měl porušit § 5 odst. 1 písm. g) ZSP. K městskému úřadu se dostavila zmocněnkyně žalobce k nahlédnutí do spisu. Žalobce se tak mohl se spisem seznámit a mohl na něj reagovat. Ústního jednání se osobně účastnil žalobce a jeho zmocněnec prostřednictvím zástupce. Mohli tak bezprostředně zjistit, že předmětem ústního jednání o výsledku svědků je prověření podezření, že se žalobce odmítl podrobit lékařskému vyšetření za účelem zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou.
18. Žalobce byl při výsledku svědků aktivní a kladl otázky. Z nich je zcela zřejmé, že si byl dobře vědom, že je obviňován z toho, že se odmítl podrobit lékařskému vyšetření, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou. Žalovaný odkázal na protokol o výpovědi svědka prap. M. K. Tomu žalobce položil otázky: „Můžete přesně popsat, jakým způsobem probíhal test na jiné návykové látky?“ a „Můžete přesně zopakovat výzvu k podrobení lékařskému vyšetření po pozitivním testu?“. V těchto souvislostech bylo pochybení městského úřadu spíše formálního charakteru bez schopnosti jakkoliv zasáhnout do právní sféry žalobce.
19. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
20. Soud zjistil ve vztahu k souzené věci **ze správního spisu** z oznámení přestupku ze dne 2. 3. 2022, že žalobce odběr krve nepožadoval. Zbylý obsah správního spisu odpovídal popisu v rozhodnutích městského úřadu a žalovaného a vyjádření k žalobě.
21. **Městský úřad v rozhodnutí o přestupku** vysvětlil, že žalobce oznámení přestupku podepsal a nevyjádřil se do něj. Přitom žalobce podepsal poučení o povinnostech. Žalobce nejevil známky ovlivnění návykovými látkami, měl však skleněné oči a silně zúžené zornice. Městský úřad zjistil z centrálního registru řidičů, že žalobce má jeden zaznamenaný přestupek.

22. Městský úřad neměl důvod považovat oznámení přestupku sepsané na místě kontroly příslušníky Policie ČR za nevěrohodné, protože šlo o úřední osoby, zmocněné dle § 124 odst. 11 a 12 ZSP k dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích a pro městský úřad jsou osobami dostatečně věrohodnými, neboť přestupek žalobce zjistili při výkonu svého povolání.
23. Žalobce využil možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a 5. 5. 2022 na základě plné moci z 3. 5. 2022 se dostavila k městskému úřadu zmocněnkyně M. B. a požádala o kopii spisového materiálu, který jí městský úřad poskytl. Poté 5. 5. 2022 městský úřad obdržel plnou moc od advokáta Mgr. Z. B., který pro jednání zmocnil P. S., nar. X, bytem X. Žalobce se po ukončení shromažďování podkladů k nim už výslovně nechtěl vyjadřovat.
24. Městský úřad dospěl k závěru, že skutkový stav byl zjištěn v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), tak, že o něm nebyly důvodné pochybnosti. Spáchání přestupku bylo žalobci prokázáno svědeckými výpověďmi zasahujících policistů, které byly v souladu s podklady rozhodnutí, a to oznámením přestupku, poučením o právech a některých povinnostech v souvislosti s podezřením ze spáchání přestupku na úseku o opatřeních k ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami, které žalobce podepsal, dále úředním záznamem a spisovým materiálem Policie ČR.
25. Svědek M. K. vypověděl, že vyzval žalobce k orientačnímu testu na návykové látky a ten byl pozitivní na látku THC. Žalobce řekl, že toto není možné a vyžádal si druhý test, který byl také pozitivní na THC. Svědek poté vyzval žalobce, aby se podrobil lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu a žalobce uvedl, že se podrobit odmítá. Svědek žalobce poučil, že pokud se odmítne podrobit vyšetření, hrozí mu až dva roky zákazu řízení a pokuta až 50 000 Kč. Pak s kolegou seznámili žalobce s poučením a oznámením, které žalobce dostal k nahlédnutí a podepsal ho. Policisté žalobci zakázali další jízdu a řidičský průkaz mu nezadrželi. Svědek doplnil, že nemá k žalobci žádný poměr. Žalobce měl zarudlé oči a silně zúžené zornice. Žalobce byl vyzván k podrobení se orientačnímu testu v rámci běžné silniční kontroly. Žalobce podepsal poučení, kterému porozuměl a ve vozidle seděl sám.
26. Svědek D. J. vypověděl, že se rozhodli zastavit vozidlo žalobce na základě místní znalosti a že vyzval žalobce jménem zákona, aby se podrobil orientačnímu testu na přítomnost návykových látek, který vyšel s pozitivní hodnotou na THC. Žalobce se dožadoval druhého testu, který rovněž vyšel pozitivní na THC. Následně kolega K. vyzval žalobce, aby se jménem zákona podrobil lékařskému vyšetření spojeným s odběrem biologického materiálu, kterému se žalobce po řádném poučení odmítl podrobit. Žalobce byl poučen o možných následcích odmítnutí, a to že mu hrozí pokuta až 50 000 Kč a až dva roky zákazu řízení. Následně sepsali s žalobcem poučení o přestupku a oznámení. Svědek znal řidiče na základě místní znalosti z dřívější doby, od mládí, a žalobce také zastavil v květnu stejného roku s pozitivním výsledkem na THC. Svědek ví na základě místní znalosti, že žalobce mohl být uživatelem návykových látek. Žalobce jeví známky ovlivnění a měl zúžené zornice, poučení porozuměl dostatečně.
27. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** upozornil, že přezkoumal napadené rozhodnutí v plném rozsahu v souladu s § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „ZOP“).

28. Formálním znakem přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) ZSP je neuposlechnutí výzvy policisty podrobit se vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda řidič není ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Je pravdou, že součástí spisového materiálu není fotografie výsledku orientačního testu, nicméně ostatní důkazy jsou i bez tohoto podkladu pro rozhodnutí dostatečné. Výpovědi obou policistů jsou konzistentní a v souladu s prvotním materiálem. Oba svědci se shodli na tom, že žalobce poté, co se podrobil orientačnímu vyšetření s pozitivním výsledkem na látku THC, neuposlechl výzvu prap. K., aby se podrobil lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu.
29. Tvzení žalobce, že nebyl vyzván, aby se podrobil lékařskému vyšetření ke zjištění přítomnosti návykové látky, je v rozporu nejen se svědeckými výpověďmi obou zasahujících policistů, ale rovněž s prvotním spisovým materiálem. V oznámení přestupku je uvedeno, že žalobce se po výzvě podrobil orientačnímu vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, a to orientačním testem DrugWipe 5SP. Tento test byl pozitivní na návykovou látku THC. Dále je zde uvedeno, že se žalobce po výzvě a poučení odmítl podrobit lékařskému vyšetření. Toto oznámení žalobce na stejné straně podepsal. Stejně tak podepsal poučení o tom, jakého přestupku se tím dopouští a že je povinen výzvy policisty uposlechnout. Do oznámení přestupku se žalobce nijak nevyjádřil.
30. Pokud by byl orientační test na přítomnost jiné návykové látky skutečně negativní a žalobce k lékařskému vyšetření nebyl ani vyzván, jak tvrdí, je s podivem, že podepsal dokument s nepravdivými informacemi, tj. že orientační test byl pozitivní na látku THC a že se po výzvě odmítl podrobit lékařskému vyšetření, aniž by se k tomu jakkoliv vyjádřil. Kromě toho, jestliže již první orientační test byl negativní, provedení druhého orientačního testu je absurdní.
31. Svědecké výpovědi nesloužily jako jediný podklad pro rozhodnutí, ale doplňovaly ostatní paletu podkladů pro rozhodnutí. Již z úředního záznamu je zřejmé, že se oba policisté shodli v tom, že žalobce byl vyzván, aby se podrobil lékařskému vyšetření po pozitivním orientačním testu na látku THC. Oba policisté úřední záznam podepsali. Stěží by tak ohledně těchto okolností mohl prvně vyslechnutý svědek ovlivňovat svědka vyslechnutého později. Oznámení přestupku navíc vypisoval policista J., který byl vyslechnut jako druhý v pořadí. Ten rovněž v oznámení přestupku zaškrtl, že žalobce se po výzvě a poučení odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření. Ze svědecké výpovědi policisty K. by tak nenačerpal nic, co by již sám nevěděl, uvedl žalovaný k odvolací námitce, že se svědci domluvili.
32. Kromě toho z obou svědeckých výpovědí je zřejmé, že jsou výsledkem individualizovaného vnímání, neboť každý z policistů popsal skutkový děj ze svého pohledu. Není to tedy tak, že by svědek J. převzal výpověď svědka K.
33. Správní orgány tak vycházely z řady důkazů o informacích, které tvořily dostatečně jednoznačný, vzájemně provázaný a vnitřně nerozporný systém dílčích informací, které hodnoceny jednotlivě i ve vzájemné souvislosti nemohou vést k jinému závěru než, že se žalobce uvedeného přestupku dopustil (srov. rozsudek NSS č. j. 4 As 152/2017-32).
34. Žalovaný neměl pochybnosti o tom, že se žalobce odmítl podrobit zcela vědomě a úmyslně výzvě k lékařskému vyšetření se snahou zabránit prověření, zda se nachází pod vlivem návykových látek. Žalobce naplnil formální i materiální stránku přestupku. Nepodrobení se přes příslušnou výzvu vyšetření na přítomnost alkoholu nebo návykové látky je ještě závažnější a společensky nebezpečnější než samotné řízení motorového vozidla pod vlivem

alkoholu nebo jiné návykové látky. Tato skutečnost je ostatně zákonodárcem reflektována i ve vyšší sazbě postihu za toto jednání. Přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) ZSP je z hlediska výše správního trestu postaven naroveň přestupku podle § 125c odst. 1 písm. c) ZSP, podle něhož se přestupku dopustí ten, kdo ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky, řídí vozidlo nebo jede na zvířeti. Je tak zřejmé, že zákonodárce vycházel z důvodného předpokladu, že u osob, které se odmítají podrobit orientačnímu vyšetření, je s největší pravděpodobností splněna skutková podstata podle písm. b) nebo c) citovaného ustanovení ZSP, případně trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky a zároveň se tyto osoby dopouštějí procesně závažného jednání, když svým neodůvodněným odmítnutím podrobit se příslušnému vyšetření zabraňují správnímu orgánu, aby spáchání přestupku podle písm. b) nebo c), případně trestného činu postavil důkazně najisto. Fakt, že žalobce nikoho neohrozil, v žádném případě neznamena, že by zde absentovala materiální stránka přestupku (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 35/2004-58).

35. Zaviněná degradace schopností řidiče pod vlivem alkoholu nebo návykové látky řídit motorové vozidlo nepochybně představuje jeden z nejzávažnějších případů rizik v silniční dopravě provázaný nejtěžšími následky na životech a zdraví lidí. Snahu o účinnou prevenci tohoto rizika lze proto považovat za velmi žádoucí a společenský zájem na tom za mimořádně vysoký. Přísná sankce za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) ZSP je odůvodněna právě snahou předejít pokusům vyhýbat se zjištění vlivu alkoholu a jiných návykových látek na řidiče, který si musí být vědom extrémní nesprávnosti a velmi podezřelého poselství uvedeného jednání a s jeho důsledky také musí počítat. V uvedeném kontextu je proto naopak nezbytné na jednání žalobce nahlížet s vědomím jeho vysoké míry společenské nebezpečnosti limitně se blížíci společenské nebezpečnosti samotného řízení pod vlivem alkoholu nebo návykových látek (srov. rozsudek NSS č. j. 3 As 58/2013-46).
36. Protože správní řízení v prvním stupni bylo vedeno pro skutek spočívající v tom, zda žalobce není ovlivněn jinou návykovou látkou (a nikoli alkoholem), žalovaný provedl upřesnění textu výroku. Žalovaný žalobci umožnil, aby se ke změně kvalifikace, kterou hodlá provést, vyjádřil, ale žalobce této možnosti nevyužil.
37. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
38. Soud neshledal napadené rozhodnutí (jakožto jeden celek rozhodnutí městského úřadu a žalovaného) jako **nepřezkoumatelné**. Argumentace správních orgánů obou stupňů v napadeném rozhodnutí nebránila soudu přezkoumat ji v rozsahu žalobních námitek. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším (nejintenzivnějším) vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. rozsudek NSS č. j. 8 Afs 267/2017-38).
39. Městský úřad ve správním řízení prokázal svědeckými výpověďmi policistů, které byly v souladu s ostatními podklady rozhodnutími vyjmenovanými shora, že žalobce byl ovlivněn podle dvou orientačních testů látkou THC (Δ^9 -tetrahydrokanabinol). Proto bylo důvodné podezření na ovlivnění touto látkou žalobce coby řidiče a bylo na místě vyzvat

žalobce k odbornému lékařskému vyšetření. Taková výzva by měla být činěna pouze v případech, kdy je důvodné podezření, že alkohol či jinou návykovou látku před řízením motorového vozidla řidič požil (srov. rozsudek NSS č. j. 5 As 24/2009 65, č. 2063/2010 Sb. NSS, nebo usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 2 As 146/2015 45, č. 3441/2016 Sb. NSS). V projednávané věci byla zachována příčinná souvislost mezi řízením vozidla žalobcem a výzvou k podrobení se lékařskému vyšetření. Výzva k podrobení se lékařskému vyšetření byla zákonná, neboť následovala poté, co vzniklo důvodné podezření, že žalobce řídil vozidlo pod vlivem návykové látky. Konkrétní skutkové okolnosti nenasvědčují tomu, že policisté měli zájem na výsledku řízení nebo postupovali vůči žalobci šikanózním způsobem. Vyslechnuté policisty lze považovat za objektivní a nezávislé svědky, kteří vypovídají pravdivě.

40. Podle § 5 odst. 1 písm. g) ZSP „řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem (dále jen „jiná návyková látka“).“
41. Podle § 125c odst. 1 písm. d) ZSP „fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.“
42. Zvláštním předpisem je zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku.
43. V posuzované věci měl žalobce v daném okamžiku pouze jedinou povinnost, a to právě podrobit se lékařskému vyšetření ke zjištění míry svého ovlivnění návykovou látkou. Jelikož této povinnosti nedostal a současně byl poučen o následcích takového nevyhovění, je povinen nést následky v podobě odpovědnosti za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) ZSP. V posuzované věci nenastaly žádné okolnosti, které by vylučovaly odpovědnost žalobce za přestupek a nebyly zde ani žádné okolnosti, které by bránily naplnění materiálního znaku přestupku (tj. společenské škodlivosti).
44. Obdobným případem se zabýval NSS ve svém rozsudku č. j. 2 As 1/2011-60 a uvedl, že: „aby došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku ve smyslu uvedených ustanovení, musí dojít ke kumulativnímu naplnění následujících podmínek: 1. přestupek je spáchán v provozu na pozemních komunikacích, 2. řidič (přestupce) je kvalifikovaně vyzván k podrobení se vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou, 3. tomuto vyšetření se řidič odmítne podrobit, 4. vyšetření není spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví (srov. § 67 odst. 3 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii české republiky). Pokud je dostatečně prokázáno splnění všech vymezených podmínek, dojde k naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) ZSP – v odkazovaném případě dříve § 22 odst. 1 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném od 31. 7. 2011.“
45. Účelem § 125c odst. 1 písm. d) ZSP je potřeba zajistit spolupráci účastníka provozu na pozemních komunikacích se správními orgány. Při vzniku odpovědnosti za tento přestupek se vůbec nezohledňuje, zda vyzývaná osoba skutečně požila či nepožila jinou návykovou látku. To není v daném případě vůbec významné, neboť účelem tohoto právního nástroje je zajištění spolupráce vyzývané osoby se správními orgány. Tato spolupráce přitom musí

být v zásadě zajištěna aktivním jednáním vyzývané osoby spočívajícím v tom, že se podrobí vyšetření na přítomnost jiné návykové látky.

46. Jak uvedl NSS např. v rozsudku č. j. 1 As 33/2007-150, „účelem zákona o přestupcích zde není trestat řízení motorového vozidla po požití alkoholu, ale zajistit potřebnou spolupráci podezřelého se správními orgány, resp. trestat odmítnutí takové spolupráce, která je nutná pro řádné vyšetření případného jiného přestupku na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi“ (obdobně rozsudek NSS č. j. 1 As 7/2005-78). V rozsudku č. j. 2 As 35/2004-53, č. 406/2004 Sb. NSS, pak NSS podotknul, že odmítnutí podrobit se příslušnému vyšetření představuje procesně závadné jednání, kterým je bráněno správním orgánům, aby došlo k zajištění důkazů svědčících pro zjištění přestupků.
47. Objektem ochrany uložené povinnosti v § 125c odst. 1 písm. d) ZSP je zájem společnosti identifikovat, zda řidič je či není pod vlivem alkoholu či jiné návykové látky, a nikoli zájem na tom, aby řidič vozidla byl ve stavu způsobilém k řízení (tedy nebyl pod vlivem alkoholu či jiné návykové látky), který je chráněn jinými právními normami. Doba, po kterou je možno zjistit přítomnost alkoholu či jiné návykové látky, je omezena prakticky na dobu bezprostředně poté, co je řidič kontrolován.
48. Podle rozsudku NSS č. j. 7 As 83/2010-63, který nebyl překonán ani následnou judikaturou a podle něhož lze policistu považovat za nestranného svědka, není-li žádným způsobem motivován, ať již negativně či pozitivně, aby jeho svědectví vedlo k určitému výsledku řízení, v němž má podat svědectví. Žádná taková motivace přitom v dané věci nebyla zjištěna a ani nevyplývá z obsahu správního spisu. Za této situace správní orgány postupovaly v souladu se zákonem a dovodili i na základě dalších podkladů rozhodnutí zmíněný skutkový závěr na základě svědeckých výpovědí zasahujících policistů.
49. Lichá je námitka, že městský úřad žalobci **nedoručil rozhodnutí** ze dne 12. 9. 2022. Podle doručky datové zprávy ho převzal advokát Mgr. Zdeněk Burda 15. 9. 2022 a dne 29. 9. 2022 proti němu podal odvolání.
50. Soud nepřisvědčil námitce, že **žalovaný nebyl oprávněn změnit výrok rozhodnutí** a měl věc vrátit městskému úřadu k dalšímu řízení.
51. Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu „napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.“
52. Podle § 98 odst. 2 ZOP „odvolací správní orgán **nemůže změnit** výrok napadeného rozhodnutí o správním trestu nebo výrok o náhradě škody anebo výrok o vydání bezdůvodného obohacení **v neprospěch** obviněného.“
53. Soud předesílá, že ZOP (zákon o odpovědnosti za přestupky) jako speciální (zvláštní) zákon má při aplikaci přednost před obecným správním řádem, protože obsahuje vlastní právní úpravu.
54. Podle § 93 odst. 1 ZOP za přestupky platí, že „ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, se kromě náležitostí podle správního řádu uvede a) popis

skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání, b) právní kvalifikace skutku, c) vyslovení viny [...].“

55. Žalobci byl při silniční kontrole proveden orientační test na přítomnost alkoholu i test na přítomnost jiných návykových látek. Test na přítomnost alkoholu měl negativní výsledek. Proto nebylo sporu o tom, že žalobce nebyl a ani nemohl být ovlivněn jako řidič vozidla alkoholem. U žalobce však měl pozitivní výsledek test na jiné návykové látky (THC), a proto ho policista vyzval k lékařskému vyšetření, které je spojené s odběrem biologického materiálu. Tyto skutečnosti se podávají z oznámení přestupku, dvou úředních záznamů Policie ČR a ze svědeckých výpovědí obou zasahujících policistů. Žalobce v průběhu celého správního i soudního řízení nenamítal, že by byl ovlivněn alkoholem anebo že by nevěděl, čím měl být ovlivněn a z jakého důvodu po něm policisté požadovali lékařské vyšetření. Odpovídaly tomu i otázky při výslechu zasahujících policistů. Žalobce se svědka M. K. zeptal: „Můžete přesně popsat, jakým způsobem probíhal orientační test na jiné návykové látky“ a „Můžete přesně zopakovat výzvu k podrobení se lékařskému vyšetření po pozitivním testu?“ Po celou dobu se volná výpověď svědků a všechny otázky a odpovědi týkaly ovlivnění jinou návykovou látkou, a to THC. Žalobce opětovně zmínil vyšetření na jiné návykové v podání ze dne 5. 7. 2022, ve kterém žádá provést důkaz videozáznamem ze služebního vozidla Policie ČR a fotografií výsledků testů (pozn. soudu: které však nebyly součástí správních spisů, nebyly pořizovány). Dále soud zdůrazňuje, že obsahem rozhodnutí městského úřadu i žalovaného je ovlivnění jinou návykovou látkou, nikoli alkoholem. O skutku, který spočíval v tom, že žalobce měl pozitivní orientační test na jiné návykové látky, konkrétně THC, a proto byl vyzván k lékařskému vyšetření, nebylo pochyb. Správní orgány zjistily stav v souladu a v rozsahu § 3 správního řádu. Řízení se nevede o popisu skutku, ale o skutku samotném. Totožnost skutku v posuzovaném případě byla zachována. V rozhodnutí městského úřadu šlo o zřejmou chybu v psaní. Žalovaný zvolil při opravě výroku postup, který byl zcela v souladu se zákonem a šetřil práva žalobce. Žalovaný vyrozuměl žalobce o zamýšlené opravě výroku v souladu se zjištěným stavem a vedeným řízením. Skutek nebyl zaměněn s jiným. Opravou výroku práva žalobce nebyla nijak dotčena a jeho postavení se nijak nezhoršilo. Jiné právní posouzení postupu žalovaného by znamenalo nepřípustný formalismus bez ohledu na obsah správního řízení a všech listin ve správním spise. Nelze izolovat výrok rozhodnutí od jeho odůvodnění a opomenout průběh celého správního řízení včetně průběhu silniční kontroly.
56. Skutek je to, co se ve vnějším světě objektivně stalo. Jedná se o určitou událost vyvolanou jednáním (konáním či opomenutím). Podstatu skutku lze spatřovat především v jednání a v následku, který jím byl způsoben. Totožnost skutku bude proto zachována, bude-li zachována alespoň totožnost jednání nebo totožnost následku, případně jsou-li jednání nebo následek (případně obojí) shodné alespoň částečně, a to za předpokladu, že bude dána shoda v podstatných okolnostech. Těmi se rozumí zejména skutkové okolnosti charakterizující jednání nebo následek z hlediska právní kvalifikace. Totožnost skutku nenarušují změny v jednotlivých okolnostech, které individualizují skutek (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 1. 2007, sp. zn. 7 Tdo 1480/2006, č. 6/2008 Sb. NS, usnesení Ústavního soudu ze dne 17. 7. 2002, sp. zn. II. ÚS 143/02, a rozsudek NSS sp. zn. 1 As 46/2016, bod 15).
57. Soud konstatuje, že správní orgány zjistily skutkový stav podle § 3 a § 50 a násl. správního řádu a v návaznosti na to žalovaný opravil výrok v souladu se zjištěným skutkovým stavem. Jak uvedl NSS v rozsudku č. j. 6 As 364/2020-29, interpretace zásady materiální pravdy dle § 3 správního řádu a zásady vyšetřovací dle § 50 odst. 3 správního řádu nemůže být natolik

extenzivní, aby ve svých důsledcích zablokovala rozhodnutí správního orgánu a znemožnila účinný postih za protiprávní jednání (usnesení NSS č. j. 5 As 126/2011 68, s odkazem na nálezný Ústavního soudu ze dne 23. 11. 1999, sp. zn. Pl. ÚS 28/98, N 161/16 SbNU 185; č. 2/2000 Sb., rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 2. 9. 1998, Lauko proti Slovensku, stížnost č. 26138/95 a ze dne 2. 9. 1998, Kadubec proti Slovensku, stížnost č. 27061/95, Reports 1998 VI). To platí i v sankčních správních řízeních zahajovaných z úřední povinnosti, v nichž je význam zásady materiální pravdy dle § 3 správního řádu a zásady vyšetřovací dle § 50 odst. 3 správního řádu akcentován. Žalovaný vyzval 3. 11. 2022 žalobce k tomu, aby se vyjádřil k jeho záměru upřesnit výrok rozhodnutí městského úřadu ze dne 12. 9. 2022 tak, že slovo „alkoholem“ nahradí souslovím „jinou návykovou látkou“, aby v souladu se zjištěným a zaznamenaným skutkovým stavem provedl opravu výroku. Žalovaný výzvu doručil advokátu žalobce 10. 11. 2022. Žalobce se ve stanovené lhůtě a ani později k této výzvě nevyjádřil.

58. Je zjevné, že městský úřad v popisu skutku uvedením slova „alkohol“ (resp. ponecháním slova z předchozího rozhodnutí) namísto sousloví „jiné návykové látky“ učinil zřejmou chybu v psaní. Šlo o administrativní pochybení. Avšak vzhledem k tomu, že v posuzované věci šlo o sankční správní řízení, šetrnější pro práva a obhajobu žalobce bylo provést změnu tak, že o ní žalovaný předem vyrozumí žalobce. A to učinil a žalobce tak na svých právech zkrácen nebyl. Rozhodnutí o odvolání pro něho nemohlo být překvapivé.
59. Žádný **podnět k přezkumu** ani jakákoli související písemnost s přezkumem ve správním řízení ve vztahu k napadenému rozhodnutí není obsahem správního spisu městského úřadu ani žalovaného, jak soud ověřil ze spisů, které mu zaslal žalovaný. Žalobce rovněž soudu nedoložil, že by jakákoli písemnost související s přezkumem podle správního řádu existovala. Námitka je proto neopodstatněná.
60. **Ostatní žalobní námitky** včetně návrhu na dokazování znaleckým posudkem ohledně pravosti podpisu na bloku se zcela **míjí** s napadeným rozhodnutím, proto se jimi soud nezabýval, ani nemohl, nebyl k tomu oprávněn. Předmět správního řízení soudního vymezuje předmět napadeného rozhodnutí.
61. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Soud se ztotožnil i s argumentací žalovaného ve vyjádření k žalobě.
62. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 30. srpna 2024

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.